

MARILE ÎNTREBĂRI ALE LUI BORIS ȘI MORIS

sau

SECRETELE ANIMALELOR DIN PĂDURE

Povestiri filosofice pentru copii

Texte: Anaël Assier
Ilustrații: Line Parmentier

Traducere din limba franceză: Ioana Stăncescu

LITERA

București

CUPRINS

PREFAȚĂ DE DR. FANNY RICHARD, PEDIATRU	8
CUVÂNT ÎNAINTE AL CĂRȚII MARINELA	10
INSTRUCȚIUNI DE UTILIZARE	12

UNDE SE ASCUNDE ÎNȚELEPCIUNEA?	16
---	-----------

Cu ocazia unei mari întruniri pe lună plină, animalele caută o cale de a le împărtăși copiilor din secretele lor. Dar cum să facă să fie siguri că acestea vor ajunge acolo unde trebuie?

SAPA	21
-------------------	-----------

În această poveste de inspirație taoistă (taoiștii sunt niște oameni care respectă natura, iată de ce mie îmi place mult de ei), bursucelul Gelu se lasă cuprins de furie... El va ajunge să-l acuze pe iepurele Pătrunjel că i-a furat sapa. Oare cine este cu adevărat vinovat?

POARTA CU LICURICI	25
---------------------------------	-----------

În cea de-a treia poveste de inspirație sufită (sufiții sunt niște oameni cărora le place să glumească, iată de ce îi îndrăgesc eu tare), Moris descoperă o poartă misterioasă în pădure. Licuricii îi povestesc că aceasta poate îndeplini toate dorințele... Va reuși oare Moris să-și realizeze visurile?

MEDITAȚIE ASUPRA UNUI LUCRU MIC	28
--	-----------

RAMURA FRĂNTĂ 30

Într-o seară, pe timp de furtună, salcia Sofia își pierde o ramură. Lucru curios, nu pare deloc îngrijorată... ba chiar se așteaptă la o surpriză plăcută...

TOMBEROANELE 34

Moris descoperă că, uneori, un singur cuvânt e suficient ca să supere pe cineva și să blocheze un sat întreg... Ba mai mult, se va trezi și fără îngărășământ pentru morcovii lui prețioși...

CARTOFUL – CEL CE N-A CUNOSCUȚ NICIODATĂ MOARTEA 39

În această poveste de inspirație budistă (mie îmi plac mult budistii, pentru că și eu sunt budist), Boris este foarte trist din cauză că i-a murit bunicul. Ca să-l aline, salcia Sofia îi propune o rețetă magică ce-i va permite să-l revadă...

CINE ȘTIE TOT? GLASUL TĂCERII 45

Nici măcar venerabilii crapi sau arborii cei înțelepți nu le știu pe toate. Și atunci, pe cine ar putea ei întreba?

CE MAI FACI? 48

Toți locuitorii din sat vin la Boris să-și spună necazurile, iar apoi pleacă mulțumiți. Moris, un pic gelos, se tot întreabă de ce nimeni nu-i cere și lui sfatul.

MORIS ESTE PROST? 51

Moris este furios pentru că a greșit rețeta de dulceață de morcovi. „Sunt prost și nu sunt bun de nimic”, își zice singur. Va reuși oare crapul Socrate să-l facă să-și schimbe părerea?

VISUL STRANIU – ÎNTÂLNIREA CU SPIRITUL 53

În timpul unui vis, Boris dă nas în nas cu o misterioasă purceșulă de Guineea, cu care se aseamănă ca două picături de apă. Împreună, vor învăța niște trucuri extraordinare, ca de exemplu, cum să facă să apară lacuri sau să dispară munți.

MEDITAȚIA MUNTELUI ȘI A BOBULUI DE OREZ 57

CEL MAI BUN DINTRE HOȚI 59

De la o vreme, hoți locuitorii satului sunt călcați de hoți. Toți... mai puțin Moris, care știe foarte bine că va fi următorul pe listă. Așa că porcușorul nostru de Guineea cel justițiar decide să-i întindă hoțului o cursă...

TRUNCHIURI STRÂMBE ȘI PIETRE ROTUNDE 64

Povestea această seamănă mult cu cea a poștașului Cheval, un domn care strângea în fiecare zi pietre, ca să-și ridice un palat. Poate că o cunoștea și el pe castorița Zîta...

OCHELARI 69

Boris, Moris și cârțița Marinela fac un picnic pe malul lacului. Dintr-odată, Marinela își scapă ochelarii în apă. Ce catastrofă! Cârțița noastră nu mai vede nimic... și devine extrem de neliniștită.

ZIUA DE NAȘTERE A LUI MORIS 74

Locuitorii din sat vor să-i facă o surpriză lui Moris și țin secret fabulosul cadou pe care i-l pregătesc pentru ziua lui de naștere. Crezând că nimănui nu-i pasă de el, Moris se întristează...

CUM SĂ DEVII CEL MAI PUTERNIC? 80

În această poveste inspirată de vechea carte chinezească Tao-Te-King, Moris îi sare în ajutor prințesei țeastoaselor. Ca să-i mulțumească, aceasta se uită în adâncul sufletului lui, îi zărește acolo dorința cea mai arzătoare și-i dă o idee despre ce ar trebui să facă pentru a și-o îndeplini.

CASTELUL MISTERIOS 84

Într-o noapte cu furtună, Boris și Moris se adăpostesc într-un castel. Acolo, primesc o supă delicioasă, dar trebuie să găsească o cale pentru a o putea mânca...

ENIGMA 88

Boris și Moris traversează un pod. Odată ajunși pe malul celălalt, ei se trezesc în fața unui dușman înfricoșător, care le pune o întrebare. Dacă nu știi să răspundă, monstrul îi va devora. Tu ai ști răspunsul la întrebare?

MULȚUMIRI 93

UNDE SE ASCUNDE ÎNȚELEPCIUNEA?

Luna s-a ridicat sus pe cer. Razele sale blânde luminează oglinda lacului pe malul căruia stau înfipite rădăcinile bătrânei sălcii. Sub ramurile ei, ce se leagănă în bătaia vânticelului din această frumoasă noapte de toamnă, ceva se petrece.

Veniți mai aproape să vedem despre ce este vorba. Mai multe animăluțe strânse laolaltă râd și mănâncă din bunătățile înșirate la rădăcina copacului cel mare... și-au întins mese și scaune... la fiți atenți, se pare că cineva se pregătește să ia cuvântul. Să-l ascultăm.

– Eu, Bănel, brav purcel, declar deschis Consiliul lunii pline...

Toți locuitorii din sat se porniră să-l aplaude.

– Dragi prieteni, pe ordinea de zi figurează câteva subiecte de discuție importante.

– Să le discutăm!

– Daaaaa!

– Foarte bine, să începem cu subiectul legat de vânător. Ce se mai aude cu el?

Sprijinindu-se în baston, cu ochelarii pe nas, cârtița Marinela se îndreaptă către podium.

Toată lumea tace și o ascultă.

– Capcana pe care i-am întins-o a funcționat. Au trecut deja cinci zile de când vânătorul a căzut în groapa pe care am săpat-o și pe care voi ați acoperit-o apoi cu frunze.

– Și acum ce face? întrebare animalele, îngrijorate pentru soarta lui. Nu moare de foame?

– Nu, nu, liniștiți-vă, Filip și Marcela, cele două marmote, îi aruncă în fiecare zi morcovi și alune, pe care le înghite cu mare poftă, iar de băut, noroc cu ploile din ultimele zile...

- Oooo, asta e foarte bine, se bucurară locuitorii satului...
- Dar măcar a promis să nu mai încerce să ne vâneze?
- Încă nu... Iată de ce trebuie să votăm: ca să decidem dacă îl mai lăsăm încă cinci zile în groapă sau dacă îi aruncăm o funie să poată ieși de acolo.
- Mâna sus cine este de acord ca vânătorul să rămână în groapă până când va promite că nu mai trage în noi, spuse Bănel.

Toată lumea ridică o lăbuță.

- Foarte bine. Carevasăzică, am decis să-l lăsăm să mai reflecteze nițel. Nu uitați să-i aduceți mâncare și apă. Să trecem la următoarea problemă!

Tocmai atunci se auziră niște clipoceli din direcția lacului. Era Socrate, nobilul și venerabilul crap, care venise să ia și el cuvântul.

- Dragi prieteni, ani de zile, oamenii și animalele au trăit fericiți împreună. S-au ajutat și și-au dezvăluit unii altora secretele. Dar, în ultimul timp, ceva s-a întâmplat. Unii oameni au devenit răi. Pornesc războaie, ne capturează, distrug pădurile, murdăresc apa râurilor și îngădesc locurile. Situația devine pe zi ce trece tot mai gravă. Deocamdată, satul nostru este ferit, dar asta nu va dura la nesfârșit. Dacă o ținem tot așa, înțelepciunea noastră va dispărea. Cred că a sosit vremea să găsim o metodă prin care să ne punem secretele la adăpost înainte de a fi prea târziu. Ce părere aveți?
- Am putea să ne ascundem secretele sub pământ! rosti castorița Zița.
- Degeaba, oamenii sapă peste tot și vor sfârși prin a le găsi și a le distruge, răspunse cârțița Marinela, o adevărată expertă în tuneluri.
- Sau am putea să le ascundem în văzduh? propuse Moris, porcușorul de Guineea.

– Din păcate nu, oamenii au inventat mașini zburătoare. Chiar și-n cer vor ajunge să ne descopere secretele, bombăni bufnița Mița.

– Dar dacă am reuși să le ascundem într-un loc unde să nu le dea niciodată prin cap oamenilor să le caute? spuse atunci Boris, porcușorul de Guineea cel ager.

– Ia spune, micuțule, ce idee ai tu? zise venerabilul crap, lăsând să-i scape niște bule.

– Dacă ne-am ascunde secretele în sufletele copiilor?

– Chiar, ce idee minunată! Dar cum să facem asta? vru să știe Bănel.

– Păi n-ar trebui decât să scriem o carte în care să ne povestim secretele, iar când copiii o vor citi, toată înțelepciunea noastră va ajunge direct în sufletele lor!

– Ce șmecherie! Dar crezi tu că vor înțelege? se întrebă cârțița Marinela.

– Cei mari nu, sunt siguri, dar cei mici, nu am nicio îndoială!

– Și cine va scrie cartea asta?

Bătrâna salcie luă cuvântul...

– Ascultă, Boris, pentru că tu ai avut ideea, n-ai vrea să o scrii tu?

Bănel nici măcar nu-i dădu timp să răspundă.

– Sunteți de acord ca Boris să scrie cartea despre noi unde să ne ascundă secretele pe care doar copiii le vor putea înțelege?

Toată lumea ridică lăbuța.

– Atunci, așa vom face! Următoarea problemă!

– Nu a mai rămas nicio problemă, răspunse cârțița Marinela.

– Atunci, la masă!

– Daaaaaa!!

„Dragi cititori, iată, așadar, de ce mi-a revenit mie, Boris, porcușor de Guineea, sarcina să vă povestesc despre aventurile mele și ale prietenilor mei. În această carte stau ascunse secrete pe care doar copiii isteți vor ști să le descopere. Depinde de voi să transformați aceste secrete într-o comoară pe care s-o purtați în suflet toată viața. Deschideți bine urechile și inima!”

SAPA

De dimineață, Gelu bursucelul este furios nevoie-mare:

– Unde s-o fi ascuns nenorocita asta de sapă? Am întors deja de zece ori atelierul cu fundul în sus, strigă bursucul și trânti ușa după el.

Pe drum, locuitorii satului se dădura din calea lui. Chiar și bătrâna salcie își trase ramurile. Când bursucul este supărat, mai bine să te ferești.

– Pun pariu că mi-a furat-o nea Pătrușel. Nici măcar nu m-a salutat de dimineață, mormăi Gelu, înaintând cu pas hotărât.

O mie de gânduri de răzbunare i se plimbau acum prin minte.

– Și toate astea doar ca să se răzbune pe mine. Cum nici eu nu i-am cerut permisiunea să-i împrumut căruța, Pătrușel a decis să-mi fure sapa. Mă duc să le duc fânul lui Boris și Moris, și apoi să vezi ce-i fac eu la întoarcere!

Gelu bursucelul merse întins, tot împingându-și roaba, până zări, în sfârșit, coama dealurilor unde trăiau cei doi porcușori de Guineea. Când ajunsese la ei, aceștia erau ocupați să întoarcă brazdele din grădină.

– Ia te uită cine-a venit în vizită!!! Ce surpriză plăcută! strigă Boris.

- O, prieteni, ce bucurie să vă revăd... Mai rar în zilele noastre să ai de-a face cu oameni cinstiți... suspină Gelu.
- Serios? Dar de ce spui asta? se îngrijoră Moris.
- Noi, de fapt, voiam să-ți mulțumim că ne-ai împrumutat sapa. După cum bine vezi, ne-a fost de mare folos! spuse Boris.
- De-acum poate că vrei să ți-o iei înapoi? vru să știe Moris.
- Sa... sapa mea? strigă bursucelul.
- Da, da, sapa ta. Cea pe care ne-ai împrumutat-o acum două luni. Nu-ți mai aduci aminte?

Roșu de furie până acum câteva minute, Gelu bursucelul se simte rușinat. Pe drumul de întoarcere, ține sapa într-o lăbuță și se tot gândește:

„Unde mi-o fi fost capul? Bineînțeles că le-am împrumutat-o porcușorilor de Guineea! Of, bietul Pătrunjel, l-am acuzat pe nedrept”.

– Așadar, dragul meu bursuc, se zvonea că ți-ai pierdut sapa, dar văd acum că ai găsit-o, spuse iepurele Pătrunjel, stând lângă cutia lui de scrisori. Asta este o veste cu adevărat bună! Mă bucur pentru tine!

– Mulțumesc, nea Pătrunjel, draguț din partea matală, răspunse Gelu rușinat.

Și continuându-și drumul, bursucul își zise cu voce joasă: „Auzi tu, să-mi fure sapa nea Pătrunjel! El, care este bunătatea întruchipată! Cum mi-o fi putut trece prin minte o asemenea grozăvie?”

